

Reactie op	Inhoud bezwaar (samenvatting)	reactie	wijziging
Algemeen			
	Betreuenswaardig dat zwemmen zonder redders nog steeds enkel in regelluwe en aangeduide zones kan. We pleiten voor een helder algemeen beleid zoals in vele EU landen het geval is, namelijk je mag overal zwemmen op eigen verantwoordelijkheid tenzij het verboden is.	Een volledige deregulering is voorlopig niet aan de orde. In de toekomst kan er eventueel verder versoepeld worden mocht uit de monitoring geen ongunstige impact van het beleid inzake zwemmen in open water blijken.	
	Geen 3 categorieën zoals Swecorapport wou: zwemmen met toezicht/vrij zwemmen/zwemverbod. Onnodige vierde categorie = vrij zwemmen in regelluwe zones (tegenspraak?). Stad per stad en gemeente per gemeente af te smeken = beleid van willekeur. Beter = een helder algemeen beleid zoals in het buitenland, zoals het Swecorapport ook vroeg: overal zwemrecht op eigen verantwoordelijkheid tenzij verboden, i.p.v. overal verboden tenzij op aangeduide zwemplekken.		
	De VLAREM-afwijking voor langeafstandswemmen in clubverband (artikel 5.32.8.4.3.1 en 5.32.8.4.3.2) worden niet gewijzigd. Vandaag hebben zij het alleenrecht om in min of meer een derde van alle binnenlandse openwaterlocaties te zwemmen. Andere zwemmers zijn daar niet toegelaten. Om consequent meer zwemplekken te creëren, pleiten we voor wijzigingen van deze artikelen.	Inrichtingen als vermeld in de rubriek 32.8.2 van bijlage 1 bij VLAREM II, waar buiten de openingsuren zonder toezicht gezwommen kan en mag worden, kunnen een vrije zwemzone zijn (zie definitie vrije zwemzone). Onder deze inrichtingen vallen ook de zones voor waterrecreatie, miv van langeafstandswemmen. Deze zones kunnen dus in principe aangeduid en geëxploiteerd worden als vrije zwemzone.	
	VLAREM-afwijking voor clubs blijft overeind (5.32.8.4.3.1 en 2) => blijven open water voor hen alleen inpalm (triatlon), momenteel al + 1/3 van alle binnenlandse openwaterlocaties. Gewone zwemmers hebben hier niets aan.	De vermelde artikelen worden evenwel gewijzigd omwille van andere redenen (cf. infra)	
	Dit voorstel ontbreekt aan aansporingen voor waterbeheerders en concessiehouders om meer zwemlocaties voor een breed publiek te organiseren.	Dit valt onder flankerend beleid. Er zal nav dit besluit worden ingezet op ondersteunende maatregelen die het beleid mee vorm geven, dit in samenspraak met de bevoegde instanties.	
	Wat zijn de aansporingen voor waterbeheerders en concessiehouders om mee te doen? Vaak zijn openwaterplassen nu 'van' duik-, surf-, zeil- en andere clubs. Zij zijn weinig bereid tot 'delen'. Idem voor de geprivilegieerde triatlonclubs die met deze concessiehouders al een eigen deal hebben.		
	Een nieuwe categorie zwemwater creëren, namelijk vrije zwemzones, als een VLAREM ingedeelde inrichting klasse 3 zal het aantal mogelijke openwaterlocaties nog altijd beperken. Meer belovend lijkt het om vrij zwemmen onder te brengen in deel 6 van VLAREM, namelijk voorwaarden voor niet-ingedeelde inrichting.	Er werd gekozen om vrije zwemzones in te delen om een overzicht te kunnen behouden over de zones waar vrij zwemmen mogelijk is.	
	Een nieuwe categorie zwemwater creëren met VLAREM-melding klasse 3 (ingedeelde inrichtingen) zal het aantal mogelijke openwaterlocaties nog altijd beperken. Meer belovend lijkt om het 'vrij zwemmen' onder te brengen in deel 6 van VLAREM = voorwaarden niet-ingedeelde inrichtingen.		
	Om een nieuw Vlaams zwembeleid te doen slagen zijn aanvullende zaken nodig, bovenop deze wijzigingen. Lokale besturen moeten aangespoord worden om hun lokaal politiecodex aan te passen indien daar een zwemverbod in staat. Een zwemcultuur met degelijk zwemonderwijs, stop van afbouw zwembaden en veiligheids-hysterie over alles wat water is moet worden uitgebouwd. En een beter beleid van waterkwaliteit en aanpak overheid van waterlopen.	Dit valt onder flankerend beleid. Er zal nav dit besluit worden ingezet op ondersteunende maatregelen (communicatie, verhoging zwemvaardigheid,...) die het beleid mee vorm geven, dit in samenspraak met de bevoegde instanties.	
	Om op termijn een nieuw Vlaams zwembeleid te doen slagen zijn aanvullende zaken nodig = zwemcultuur met degelijk zwemonderwijs, stop van afbouw zwembaden en veiligheids-hysterie over alles wat water is + beter beleid van waterkwaliteit + aanpak overheid van waterlopen: exitplaatsen voorzien.		
	Aansporing lokale besturen om politiecodex te wijzigen?		
	Het ter beschikking stellen van een voorbeeld of suggestie van aanpassingen in het politiereglement. Op heden is er een algemeen zwemverbod in open water in het politiereglement van onze politiezone. In veel gemeenten zal dat op vandaag niet anders zijn. Een aanpassing aan -quasi alle- gemeentelijke politiereglementen zal nodig zijn wanneer zwemmen in open water mogelijk wordt. Tegelijkertijd zal het niet onlogisch zijn om toch enkele toevoegingen te doen naar dergelijke zwemzones, teneinde te kunnen ageren op eventuele overlast.	Dit valt onder flankerend beleid en zal verder worden afgestemd met de bevoegde instanties.	
	Zorg dat het wetsvoorstel gemakkelijk te handhaven is.	Het ter beschikking houden van de risicobeoordeling voor de toezichthouder zal als een milieu-inbreuk gekwalificeerd worden moe efficiënte handhaving.	Het ter beschikking houden van de risicobeoordeling voor de toezichthouder wordt als milieu-inbreuk gekwalificeerd.
	Beperk het versoepelen tot waar het bijkomend plezier duidelijk opweegt tegenover de risico's op leed die dit met zich meebrengt (verdrinkingsgevaar, blauwalg, zware metalen, enz.) Verschuif het oordeel daarvoor niet naar een beslissingsniveau dat daar weinig expertise over heeft, of voorzie dat zij bij het beslissen over voldoende expertise beschikken, bv. informerende website, opleidingen, verplicht advies vragen aan een deskundige instantie.	Er zijn een aantal voorwaarden waaraan een vrije zwemzone moet voldoen om risico's te vermijden. Zo moeten de vrije zwemzone voldoen aan de milieukwaliteitsnormen, vermeld in artikel 2.3.1. VLAREM II. Gemeenten kunnen bij het nemen van een beslissing omtrent aanduiding van een vrije zwemzone steeds advies inwinnen bij relevante instanties indien zij dit wenselijk achten. Moo de veiligheid van de zwemmers moet een risicobeoordeling worden opgesteld die de mogelijkheid biedt om concrete veiligheidsmaatregelen te bepalen op maat van de inrichting rekening houdend met de concrete risico's die zich stellen. Er zal ook gekeken worden welke ondersteunende acties die inzetten op de zwemvaardigheid gekoppeld kunnen worden aan het beleid rond zwemmen in open water.	
	Het volledig artikel 5.32.8. moet vereenvoudigd worden, niet enkel de stukken met betrekking tot vrije zwemzones -> Vereenvoudiging tot enkel de doelvoorschriften (= minimale vereisten waaraan de exploitant moet voldoen; o.a. de kwaliteits- en veiligheidsnormen maar hoe hieraan voldaan moet worden (middelenvoorschriften)).	In de toekomst kan er eventueel verder versoepeld worden mocht uit de monitoring geen ongunstige impact van het beleid inzake zwemmen in open water blijken.	
	Er dient voldoende aandacht geschonken te worden aan de Europese zwemwaterrichtlijn (Richtlijn 2006/7/EG van het Europees parlement en de raad van 15 februari 2006 betreffende het beheer van de zwemwaterkwaliteit en tot intrekking van Richtlijn 76/160/EEG) mbt instelling van de zwemzone, de controles en de interpretatie van de waterkwaliteit en de informatie naar de recreant	Huidig voorstel houdt rekening met deze richtlijn.	
	Noodzaak van communicatieacties rond zwemmen in open water: - Communicatie naar de recreanten en de lokale besturen rond de risico's van open waterrecreatie. Communicatiecampagnes zijn nodig voor zowel de lokale besturen als de recreanten. Beide dienen goed op de hoogte gebracht te worden van de risico's van open waterrecreatie en wat er minimaal aanwezig en afwezig moet zijn om in een zone veilig en gezond te kunnen zwemmen. - Communicatie welke zones opengesteld zijn voor open waterrecreatie. Communicatie naar de recreanten is belangrijk. Het lokaal bestuur dient duidelijk aan te geven waar wel en niet gezwommen mag worden en op die manier dat de recreant zelf de risico's kan bepalen en kan beslissen om al dan niet in die zone te gaan zwemmen/recreëren. Een eenvormige communicatie in Vlaanderen is hierbij wenselijk. Er kan bv. gewerkt worden met een blauwe vlag om zones aan te duiden. Ook dient er te voldaan te worden aan de Europese richtlijnen die stellen dat de zones duidelijk aangegeven moeten worden en de waterkwaliteit in de zichtbaar en in de nabijheid van het water aanwezig moeten zijn.	Er zal ingezet worden op communicatie over de risico's en opengestelde zones. De exploitant zal de passende risicobeoordeling lokaal moeten communiceren, bijv. via het voorzien van een QR-code met link naar de risicobeoordeling op de zwemlocatie.	Er wordt toegevoegd dat de exploitant de passende risicobeoordeling lokaal moet communiceren.

	Hoopt dat ook bij sommige watersportclubs een mogelijkheid kan komen voor leden om te kunnen plonsen in het water om zich te verfrissen.	Deze beoordeling komt toe aan de watersportclubs. Via het flankerend beleid kan hier eventueel verder op ingezet worden.	
	In de ontwerpteksten is totaal geen rekening gehouden om de voorstellen tot wijziging ook te toetsen aan de rubriek voor waterrecreatie: voor een zwemzone zijn er geen douches meer verplicht terwijl dit voor een recreatiezone wel nog verplicht is. Dat creëert een vreemd onderscheid dat best vermeden wordt.	Dit onderscheid wordt weggewerkt door deze verplichting ook voor recreatiezones te schrappen.	Art. 5.32.8.4.3.1 wordt opgeheven.
Artikel 1	We vragen verduidelijking over de definitie van vrije zwemzone. Maakt het voorstel tot wijzigingen vrij zwemmen in inrichtingen vermeld in rubriek 32.8.2 van bijlage 1 ook zwemmen buiten het zwemseizoen mogelijk? Momenteel staat enkel "buiten de openingsuren". We pleiten alvast van wel en zien dit graag expliciet vermeld staan.	Dit wordt verder verduidelijkt in de nota bij het BVR.	De definitie van vrije zwemzone wordt verder verduidelijkt in de nota bij het BVR.
	Maakt de regeling zwemmen buiten de openingsuren, en dus buiten het seizoen, op bestaande plekken mogelijk?	Dit wordt verder verduidelijkt in de nota bij het BVR.	De definitie van vrije zwemzone wordt verder verduidelijkt in de nota bij het BVR.
Artikel 2			
Artikel 3			
Artikel 4			
Artikel 5			
Artikel 6 (nu artikel 7)			
	Welke evaluatiecriteria zal het Departement Zorg gebruiken voor de risicobeoordeling?	De evaluatiecriteria zullen betrekking hebben op veiligheid, hygiëne en waterkwaliteit.	
	De aanduiding van wie de exploitant is en wat zijn rol is, is onduidelijk.	Het begrip exploitant wordt omschreven in artikel 5.1.1.4* DABM. De rol van de exploitant wordt ook beschreven in de tekst: melding rubriek, risicobeoordeling uitvoeren, staalnames nemen/doorgeven en aanwezigheid reddingsboei (in vrije zwemzones).	Het begrip exploitant wordt verder verduidelijkt in de nota bij het BVR.
	Invulling van de 'exploitant': wie? In principe iedereen, in de praktijk weer voornamelijk clubs?	In principe kan iedereen een vrije zwemzone exploiteren. Als de club de melding doet, is dit inderdaad de club.	
	Het is overduidelijk dat het Departement Zorg op heden door andere dossiers een zeer hoge werklast kent en onder druk staat. Er is aldus op vandaag weinig zekerheid op dat vlak. Als het Departement Zorg dit niet kan, wie staat dan in voor de goedkeuring van de risicobeoordeling?	De goedkeuring van de risicobeoordeling zal steeds door het Departement Zorg gebeuren.	
	De inhoud of vormvereisten zijn onbestaande. Het is niet duidelijk wie een risicobeoordeling kan opmaken? Zijn daar vorm- of inhoudsvereisten? Wie is deskundig of wordt deskundig geacht om dit op te maken?	Het komt aan de exploitant toe de risicobeoordeling op te (laten) maken. Er zal een leidraad worden opgemaakt als hulpmiddel.	
	In het huidige voorstel van regelgeving dient men pas een door het departement Zorg opgemaakte passende risicobeoordeling te hebben bij de start van de exploitatie. Bij het indienen van een melding, waar de gemeente al slechts 20 kalenderdagen heeft om de aanvraag te beoordelen, hoeft men deze niet voor te leggen. De gemeente als vergunningverlenende overheid kan dan ook het risico niet evalueren. Het lijkt ons beter dat de passende risicobeoordeling dan ook een formeel dossierstuk is bij de melding en niet achteraf moet aangeleverd worden.	Het komt aan de exploitant toe om de risico's te evalueren via de passende risicobeoordeling. Het Departement Zorg dient deze beoordeling vervolgens goed te keuren. Een bijkomende evaluatie van de risico's door de gemeente heeft weinig meerwaarde.	
	Voor geen enkele toezichtfunctie keuren wij momenteel risicobeoordelingen goed, deze dienstverlening dient nog uitgebouwd te worden. Binnen onze visie lag het opstellen van een kwaliteits- en veiligheidskader waarnaar de exploitant zich kan richten. Met dit kader kunnen de gemeentes een goed onderbouwde beslissing maken om, op basis van veiligheid en kwaliteit, zwemmen toe te laten in open water. Om gehoor te geven aan de extra taken is er nood aan 2 extra VTE's. 1 VTE (niveau A) voor het opstellen en de beoordeling van een veiligheids- en kwaliteitskader en 1 VTE (niveau B) voor extra administratieve en deels uitvoerend inhoudelijke ondersteuning.) Voor het financieel plaatje schatten we al snel een recurrent budget van 150k euro (bovenop het personeelsbudget) om zowel inhoudelijk als technisch op de hoogte te kunnen blijven en de situatie in het veld op te volgen, in ondersteuning van de gemeentebesturen. Voor de communicatie zal een geschatte éénmalige 600k euro nodig zijn (ontwikkeling van de materialen, filmpjes,...) en verder een recurrent budget van 80 keuro/jaar voor onderhoud. Deze bedragen staan los van de geschatte kosten voor de gemeentebesturen.	De mogelijke impact van het besluit op de werklast zal gemonitord worden. De eventuele bijkomende kosten n.a.v. de uitvoering van het besluit kunnen worden opgevangen binnen de beschikbare kredieten.	
Artikel 7 (nu artikel 8)			
	Bij art. 7 willen we het volgende nog bijvoegen ter schrapping aangezien dit in een veiligheids- en kwaliteitskader (risicoanalyse) kan komen: Artikel 5.32.8.4.1.9, Artikel 5.32.8.4.2.4. Artikel 5.32.8.4.3.1.	Deze zaken kunnen inderdaad worden opgenomen in de passende risicobeoordeling.	Artikel 5.32.8.4.1.9, artikel 5.32.8.4.2.4. en artikel 5.32.8.4.3.1. worden opgeheven.
	Vraag om gelijkwaardig aan artikel 7 ook volgende artikelen aan te passen/op te heffen: 1) art. 5.32.8.4.3.1 opheffen: als deze voorwaarde voor zwemmers versoepteld wordt, is het niet meer dan logisch dat deze voorwaarde ook voor recreanten zoals waterskiërs of surfers niet meer nodig is (logisch dat deze voorwaarde ook voor recreanten zoals waterskiërs of surfers niet meer nodig is 2) art. 5.32.8.4.3.2 aanpassen (aanwezigheid stortbaden schrappen; aanwezigheid EHBO lokaal schrappen/versoepelen; aanwezigheid telefoontoestel schrappen).	1) Dit kan worden opgenomen in de passende risicobeoordeling. 2) De voorgestelde aanpassingen worden meegenomen.	Artikel 5.32.8.4.3.1. wordt opgeheven, artikel 5.32.8.4.3.2, vierde lid wordt aangepast.
Artikel 8 (nu artikel 10)			
	Er is een te vrijblijvende stimulans voor lokale besturen om zwemzones aan te duiden. We vrezen dat burgers door het huidige voorstel nog steeds niet op fietsafstand een zwemplek zullen vinden omdat hun gemeentebestuur het initiatief niet neemt om zo'n plek aan te duiden.	Het voorzien van stimuli betreft flankerend beleid. Er zal gekeken worden op welke manieren gemeenten gestimuleerd kunnen worden om vrije zwemzones aan te duiden.	
	De impact op de natuur zou uitdrukkelijk aan bod moeten komen in de motivering bij de aanduiding van zwemzones. In oppervlaktewater met een hoog ecologisch belang pleiten we voor een goede evaluatie van de zwemmogelijkheden, wat al dan niet kan resulteren tot een (periodisch) zwembod. Daarnaast dient dit gepaard te gaan met milderende maatregelen, zo moet in de directe omgeving gezocht worden naar alternatieve zwemlocaties.	Gemeenten moeten de impact op de natuur in acht nemen bij het aanduiden van zwemzones. Ze kunnen desgevallend advies vragen aan ANB. Dit wordt verder verduidelijkt in de nota.	
	Inm de monitoring van de waterkwaliteit stellen we voor een meetplicht en communicatieplicht van de waterkwaliteit te hanteren, zodat de burgers geïnformeerd keuzes kunnen maken. De link met het huidige beoordelingskader voor openzwemwater en mogelijke uitsluiting van de zwemzone zouden we vermijden (cf. zwemzones in Denemarken), omdat deze veel te streng is, veel locaties gaat uitsluiten en zijn doel voorbijstreeft.	De veiligheid van de zwemmers is een belangrijk uitgangspunt. Om die reden moet de waterkwaliteit voldoende gegarandeerd worden. De inschatting hiervan kan niet louter aan de zwemmers worden overgelaten. De kwaliteit van het zwemwater is door iedereen raadpleegbaar via www.kwaliteitzwemwater.be	

	Het is op heden volstrekt onduidelijk welke criteria mee in overweging genomen dienen te worden voor het aanduiden van een potentieel geschikte zone. Voor de eenvoudigheid van deze aanduiding, lijkt het aangewezen dat er een leidraad en/of een oplistijng van de basiscriteria komt voor de selectie van dergelijke 'potentieel geschikte zones'.	De gemeente is als lokale actor goed op de hoogte van de concrete situatie en kan dan ook goed inschatten op welke locaties vrij zwemmen al dan niet toegelaten kan worden. Zij kan in functie van de beslissing steeds vrijblijvend advies inwinnen bij relevante instanties en eigenaars en gebruikers van aanpalende percelen consulteren.	
	Uniformiteit in signalisatie is aangewezen aangezien een dergelijke zwemzone een aantrekkingskracht kan uitoefenen tot (ver) buiten de gemeente. We stellen voor dat de Vlaamse overheid, bijvoorbeeld in analogie met de signalisatie in bos- en natuurgebieden door het ANB, voorziet in uniforme signalisatie- en communicatie middelen, zodat dit voor het publiek een herkenbaar beeld wordt in heel Vlaanderen.	Dit valt onder flankerend beleid en wordt verder afgestemd met de bevoegde instanties.	
	Impact van het wasserij-arrest? In sommige gevallen zullen gemeenten zelf het initiatief nemen om een dergelijke zone in te richten. Dan wordt de exploitant van de zwemzone de gemeente. Zal er in het licht van het 'wasserij-arrest' dan ook een beoordeling door de Provincie nodig zijn?	Dit arrest heeft geen impact, want er is geen project-m.e.r. vereist.	
	Mogen we er in deze vanuit gaan dat eventuele effecten op de omgeving dienen ingeschat te worden bij de melding? En dus niet bij de 'aanduiding van de potentieel geschikte zone' door de gemeente?	Bij beide, maar bij voorkeur reeds bij de aanduiding als potentieel geschikte zone.	
	Wie stelt de vraag tot het openstellen van een vrije zwemzone? Enkel gemeentes of ook derden?	Niet alleen gemeenten, maar ook derden kunnen deze vraag stellen.	
	Er wordt best ook vermeld welke instanties allemaal op de hoogte gesteld moeten worden door de gemeente (Departement Zorg, VMM, Departement Omgeving, Sport Vlaanderen, ...).	Het Departement Zorg wordt op de hoogte gebracht nav de risicobeoordeling, de VMM nav de staalnames. Een bijkomende actieve melding door de gemeente lijkt bijgevolg overbodig.	
	Wie staat in voor de kosten van de waterkwaliteitsanalyses en interpretatie? Kosten voor de waterkwaliteitsanalyses (VMM) en de interpretatie (Departement Zorg) kunnen niet gedekt worden door het momenteel voorziene budget voor de analyses zwem- en recreatievijvers. De Europese richtlijnen volgend moeten er op regelmatige basis stalen genomen worden om de waterkwaliteit te monitoren. De kosten zullen toenemen.	De exploitant staat in voor de kosten, tenzij de VMM de staalnames zelf uitvoert.	
	Onduidelijke/afwezige stimulans voor lokale besturen, en communicatie over aanvraagprocedure.	Het voorzien van stimuli voor lokale besturen valt onder flankerend beleid. Er zal gekeken worden op welke manieren gemeenten gestimuleerd kunnen worden om vrije zwemzones aan te duiden. Zoals steeds zal er worden gecommuniceerd over deze Vlaamse-wijziging.	
Artikel 9			
Artikel 10			
Artikel 11			